

عنوان مقاله:

بررسی جرایم سیاسی استرداد در حقوق کیفری ایران

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زهرا چراغی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه حقوق واحد سنندج دانشگاه آزاد اسلامی سنندج ایران

انور احمدی - دکتری حقوق جزا و جرم شناسی، گروه حقوق واحد سنندج دانشگاه آزاد اسلامی سنندج ایران

خلاصه مقاله:

استرداد مجرمین عبارتست از اقداماتی که بر اثر آن دولت ها متقابلاً متهمین و مجرمینی را که به قلمرو دولت دیگر فرار کرده اند به یکدیگر مسترد می دارند. استرداد مجرمین مبتنی بر منابعی است که مهم ترین به اصل تقدم حقوق بین الملل بر حقوق داخلی، قراردادهای استرداد مجرمین مقدم بر قانون داخلی اند. هرچند اصل بر قابل استرداد بودن همه ی مجرمین است اما در اجرای استرداد مجرمین موانعی وجود دارد و در موارد بسیاری متهمین و مجرمین که مرتکب جرائم سنگینی شده اند و به کشوری پناهنده شده اند به علت وجود این موانع، از مجازات و عقوبات عمل زشت خود گریخته اند نتایج بیانگر این بود که اصل پذیرفته شده ای که در اکثر قوانین معاهدات استرداد، برای کشور درخواست شونده حق امتناع از استرداد جرایم سیاسی را فراهم می کند. تکامل حقوق بین المللی و محکوم شدن اشکال خاصی از رفتار مجرمانه، دامنه این اصل را محدود کرده اند، به طوری که در حال حاضر مانع از فجیع ترین جنایات بین المللی از جمله نسل کشی، جنایات جنگی و جنایت علیه بشریت می شوند. به غیر از این و چند مورد دیگر با این حال، توافق بسیار کمی در مورد آنچه که به منزله یک جرم سیاسی محسوب می شود، وجود دارد، و در نتیجه دولت ها از اختیار عمل قابل توجهی در استفاده از استثناء جرم سیاسی برخوردارند.

کلمات کلیدی:

استرداد، حقوق کیفری، نظام سیاسی، مجرم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1599230>

